MAGAZINE
D'INFORMACIÓ
I OCI

tot molins

novembre/desembre'26#68
totmolins.com
@totmolins

MOLINS DE REI | PALLEJÀ | VALLIRANA | CERVELLÓ | SANT VICENÇ DELS HORTS

Posa't la Gorra!
Càncer en infants i joves

20 anys Molins de Rei

22 de novembre
Molins de Rei · de 10 a 14 h
Plaça de l'1 d'Octubre de 2017

Associació suport als infants Molins de Rei

associació afanoc
Càncer en infants i joves

▶ ENTREVISTA. Damià Martínez : "Dos anys del Museu del Renaixement". Pàg. 24 a 25.

▶ ESPECIAL. L'Opinió dels partits polítics molinencs sobre les eleccions generals. Pàg. 18.

farmàcia canros
Cada dia.
També els festius.

oberta 365 dies l'any
de 9 h a 22 h

Mossèn Cinto Verdaguer, 232 · Sant Vicenç dels Horts
93 656 20 07 · 93 656 98 14

MUSEU
DEL
RENAIXEMENT

PALAU DE REQUESENS
MOLINS DE REI

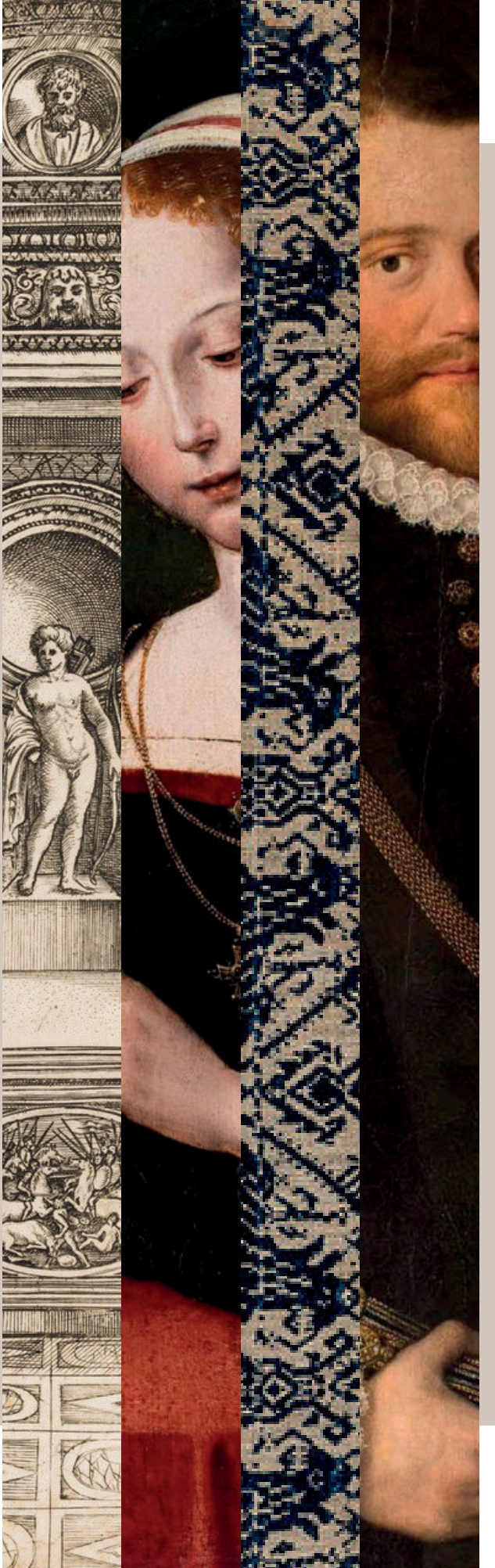

VINE A DESCOBRIR EL RENAIXEMENT

L'art i la història d'una època fascinant.

www.museudelrenaixement.cat

Ajuntament
de Molins de Rei

> CONTINGUTS

6 **opinió**
Lluís Carrasco, Ramon Canal, Jesús Cardona, Manel Borrego, Moisès Hernández Vallvé, Xavi PSX, Isabel Bargalló, Helena Álvarez, Xavier Montserrat,Tomeu Martí i Parellada

18 **especial**
Eleccions Generals

19 **sabiesquè?**
Molins de Rei · Pallejà · Vallirana
Cervelló · Sant Vicenç dels Horts

24 **entrevista**
Damià Martínez

26 **entrevista**
Grup Gastrozon: Rubén Salazar Vinaja, Alberto Peinado García, i David Peinado García

29 **deprop**
Club Handbol Molins

30 **elpersonatge**
Manel Borrego

PROPERA EDICIÓ 18 DE DESEMBRE 2026
www.totmolins.com
@totmolins

STAFF
TOTMOLINS NOV/DES'26 #68

Edició i Producció Executiva
TDT Media
molinsderei@tdtmedia.es

Coordinació Continguts
Aina Galceran Zamora
paraules@totmolins.com

Direcció Executiva
Moisés Hernández
hola@tdtmedia.es

Publicitat
640 84 59 01
hola@tdtmedia.es

Disseny i Maquetació
José Fandiño Rodas
colors@tdtmedia.es

Distribució Equip TDT Media

Impressió
Lerigraf SLU-Alcoletge-Lleida

Edita Tinta Paper i Lletres, SL
CIF:B02820645

MEMBRE ASSOCIAT A: amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Intel·ligència artificial i procés editorial
La intel·ligència artificial forma part del nostre procés de creació editorial i participa en l'elaboració dels continguts de la revista.
Tots els continguts generats amb IA són revisats i validats pel nostre equip de redacció abans de publicar-se.
Els articles d'opinió i les col·laboracions signades són responsabilitat dels seus autors.
El criteri periodístic i la responsabilitat editorial són sempre humans.

La revista TOT MOLINS i l'empresa editora no es fan responsables dels continguts dels articles signats pels seus col.laboradors. Els espais publicitaris NO podran ser considerats compromís contractual entre l'anunciant i el lector. Reservats tots els drets. Algunes de les imatges utilitzades han estat cedides pels Ajuntaments de Molins de Rei, Cervelló, Vallirana, Pallejà i SV dels Horts.

Posa't la Gorra!

Càncer en infants i joves

20 anys Molins de Rei

EL PROGRAMA DE DIUMENGE

Jocs i tallers
Les entitats de la vila faran tallers de manualitats. La canalla també podrà pujar al trenet, saltar als inflables i veure maquetes de trens antics.

Bèsties de foc i vehicles d'emergència
A la plaça es podran veure de prop les bèsties de foc de Molins i els vehicles dels Bombers, la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i Protecció Civil.

Música i dansa
La Lluna, en Pau Culleré, l'Oliver, la Maria Subirà i l'Arian, concursants d'Eufòria, compartiran escenari amb les escoles de dansa de la vila.

Rifa i subhasta
Els comerços de Molins aporten els premis de la rifa. A la subhasta hi haurà objectes cedits per esportistes i artistes. També es podrà comprar la gorra d'enguany, dissenyada per Andreu Buenafuente.

D'11 a 13 h · Plaça del Palau de Requesens
Atletisme Molins celebrarà el desè aniversari del club amb una activitat solidària.

D'11.30 a 13 h · Plaça de l'1 d'Octubre
La Legió 501 visitarà la festa amb els seus vestits de Star Wars.

En cas de pluja, la festa es farà al Foment Cultural i Artístic.

ACTES PREVIS DE NOVEMBRE

Diumenge 8, a les 10 h
Sessió de curtmetratges infantils de TerrorKids a La Peni, dins el 45è Festival de Cinema de Terror de Molins de Rei. Entrada solidària de 2 €.

Dimecres 11
Torneig solidari de pàdel dels cossos de seguretat amb motiu de la diada del patró de la Guàrdia Urbana de Molins de Rei.

Dissabte 14, de 10 a 12 h
Taller de defensa personal femenina a l'Escola Josep Maria Madorell, a càrrec de Krav-Magà Molins de Rei.

Dissabte 14, a les 19.30 h
Tast solidari amb els infants amb càncer a la Federació Obrera, organitzat per l'Associació Molinenca de Tast.

Divendres 20, de 17.30 a 20 h
Torneig solidari de l'Handbol Molins a l'Escola Josep Maria Madorell.

Associació suport als infants Molins de Rei

associació afanoc Càncer en infants i joves

MolinsTec
VENDA · REPARACIÓ
Accessoris multimarca
Tot per al teu mòbil, tauleta i PC.
ESTRENA O REPARA!

93 174 80 81
C. del Carril, 37 · Molins de Rei
722 64 15 38

Vacunar-se és estimar

Vacuna't de la grip i la COVID per protegir-te a tu i protegir els teus

Demana cita a **La Meva Salut**, a **citasalut.gencat.cat** o al teu **CAP**.

Generalitat de Catalunya

El Govern de Tothom III

mirant la Casa Gran

Lluís Carrasco / lluiscarrascomartinez

Què ens juguem el 29-N?

Les pròximes eleccions del 29-N no són unes eleccions més: ens hi juguem el futur de l'estat del benestar i el model de societat. L'avanç de polítiques de dreta i ultradreta planteja una amenaça sobre els pilars socials que sostenen milers de famílies, des de pensions i sanitat fins a drets lingüístics, llibertats, habitatge, entorn i cultura.

Retallades socials per finançar la despesa militar.
Un aspecte molt preocupant d'aquests programes és reduir la despesa social i pensions per transvasar recursos a Defensa. Per complir les exigències d'increment militar del 2% o 5% del PIB (impulsades per Trump i l'OTAN), es demanen sacrificis a la població. Això empeny les famílies cap a pensions privades i a pagar mútues sanitàries per la degradació dels serveis públics.

Degradació de la sanitat pública i recentralització.
En sanitat, l'aposta passa per recentralitzar el Sistema Nacional de Salut i eliminar la gestió autonòmica per imposar un "sistema únic". Això s'acompanya de la degradació del sistema públic per afavorir la sanitat privada, posant en risc l'atenció universal, l'educació i els programes d'autonomia i dependència.

Especulació i accés a l'habitatge.
L'habitatge és un altre dret bàsic amenaçat. Aquestes formacions tracten la llar com un actiu financer, apostant per desregular el mercat i suprimir els topalls als lloguers. Això afavoreix l'especulació i els fons voltor, condemnant el jovent i les famílies vulnerables a l'exclusió residencial i impossibilitant-ne l'emancipació.

Atac a la llengua, cohesió escolar i censura cultural.
També posen en el punt de mira la nostra llengua i cultura. Allà on governen, ja apliquen la censura institucional sobre obres de teatre, llibres o pel·lícules que no s'ajusten a la seva ideologia. A més, cerquen eliminar la immersió lingüística escolar, introduir el castellà com a llengua vehicular i retallar el foment del català, amenaçant la convivència.

Negacionisme climàtic i emergència ambiental.
L'emergència climàtica és un altre eix decisiu. El negacionisme pretén derogar la Llei de canvi climàtic, eliminant polítiques de transició ecològica i restriccions a la contaminació. Això arriba quan onades de calor, sequeres i inundacions afecten més la salut ciutadana. Protegir el planeta és un pilar per garantir la salut pública i el benestar de les generacions futures.

Drets de les dones i eutanàsia.
El retrocés en llibertats personals és alarmant: es proposa derogar la llei de salut sexual, el dret a l'avortament i suprimir la llei de l'eutanàsia, retallant la llibertat de decidir sobre la pròpia vida i el dret a una mort digna.

El teu vot és la millor defensa.
Cap d'aquests drets ni prestacions han estat un regal; són resultat de dècades de lluita. El 29-N tenim a les mans la responsabilitat d'aturar aquests retrocessos. La participació massiva és l'única eina per garantir que les reformes reforcin sanitat, educació, pensions, habitatge, cultura i lluita climàtica, i no n'afebleixin els fonaments. El 29 de novembre, la ciutadania té la paraula.

el contrapunt

Ramon Canal

Què ens juguem el 29-N?

Les eleccions de mig mandat dels EUA, afegit al que ja s'ha donat a Polònia, Hongria, Sèrbia i el Brasil, semblen marcar una tendència a posar en qüestió els governs de caire populista, d'extrema dreta, i el seu model d'economia neoliberal.

Les eleccions espanyoles del proper 29-N són, de fet, la mostra d'una lluita aferrissada entre la dreta extrema i l'extrema dreta, enfront del socialisme de centre esquerre i de les forces progressistes, a on hem de triar entre dos models antagònics.

No se m'escapa que els vuit anys de gestió del PSOE han estat plens d'errors greus i de difícil explicació, com, per exemple, la corrupció, les polítiques d'habitatge o la gestió de les infraestructures (el tren), però també soc conscient que hi ha hagut un esforç per revertir les polítiques socials dels anteriors governs del PP, per exemple: les pensions, que han augmentat a ritme de l'IPC anual, l'augment del salari mínim interprofessional, o l'intent frustrat per la dreta espanyola i catalana de reduir a 37 hores la jornada laboral. I també, a última hora i de pressa i corrent, a topar el preu dels lloguers i regular els desnonaments de persones i famílies en risc d'exclusió social. Moltes d'aquestes mesures i propostes han estat fruit de l'esforç de les forces progressistes i de les necessitats electorals del PSOE.

No oblidem que el PP ha deixat de ser un partit de centre dreta. Tenallat per VOX, ha abraçat les polítiques de l'extrema dreta; de fet, ja governen junts a moltes comunitats autònomes. D'aquests governs, se'n poden extreure moltes lliçons que caldria recordar: polítiques salvatges respecte de la immigració, un anticatalanisme radical (pobra llengua catalana), una negació rotunda de les polítiques per rebaixar l'impacte del canvi climàtic, l'antifeminisme latent, l'oposició frontal als que són diferents, ja sigui per raça, religió o orientació sexual, la insensibilitat davant les tragèdies (la dana del País Valencià) i, finalment, el model econòmic neoliberal extrem, tal com ens recorda diàriament la Isabel Diaz Ayuso, que sembla haver llegit de pe a pa les instruccions del president argentí Javier Milei: reduir els impostos als rics i, alhora, asfixiar tot el que siguin ajudes socials.

Per tant, la mobilització popular del 29-N és totalment indispensable si volem aturar unes polítiques d'aquest caire, fetes per afavorir a uns pocs i perjudicar-nos a la resta, que cada vegada som més.

Malauradament, les esquerres no han sabut posar-se d'acord en l'àmbit estatal, excepte algunes excepcions, i sap greu que vells sectarismes i personalismes antics no deixin fluir una esperança de futur. Però malgrat aquest fet, entenc que, en aquestes eleccions, totes les forces democràtiques haurien de tenir clar qui és l'enemic, més enllà de tenir una visió més o menys humanista.

La història ens demostra que no hi ha solucions màgiques per a problemes complexos.

No al retorn del franquisme!!

Carnisseria DAVID
93 680 17 04
689 016 389
@carnisseriaDAVID
www.caldavid.cat
Mercat Municipal de Molins de Rei · Parades 29-32

Des de la plaça

Jesús Cardona / jesus_cardona7

Horaris comercials europeus: una aposta per la conciliació i la modernització

A la botiga hem decidit tenir obert als migdies i tancar a les 7 de la tarda en horari d'hivern. Potser no canviarem el món, però sí que podem donar més serveis als clients i més atenció a la família. El comerç en línia i les grans superfícies no ho faran, però penso que des del comerç independent tenim aquesta flexibilitat per canviar també la fesomia dels nostres carrers. Comerços oberts també al migdia i respectuosos amb la conciliació de treballadors i clients al vespre.

Els horaris comercials són molt més que una qüestió d'organització dels establiments: reflecteixen la manera com una societat entén el treball, el temps lliure i la conciliació familiar. Per això, adaptar els horaris comercials a un model més europeu és una necessitat si volem avançar cap a una societat més moderna, equilibrada i competitiva.

A Catalunya i a bona part de l'Estat espanyol encara mantenim uns horaris molt condicionats per uns hàbits socials que ens allunyen dels principals països europeus. Jornades laborals llargues, pauses extenses al migdia i sopars tardans configuren una rutina que dificulta la conciliació i redueix el temps disponible per a la família, el descans i les activitats personals. Els horaris comercials europeus poden contribuir a transformar aquesta realitat.

Un dels principals avantatges d'aquest model és la possibilitat d'avançar l'obertura i el tancament dels comerços, concentrant l'activitat comercial en unes franges més raonables. Això permetria que els treballadors del sector poguessin acabar abans la seva jornada i disposar de més temps per a la seva vida personal. No té gaire sentit defensar la conciliació familiar mentre mantenim uns horaris que obliguen milers de treballadors del comerç a arribar tard a casa.

A més, aquesta transformació també beneficiaria els consumidors. Uns horaris més previsibles i adaptats als ritmes europeus facilitarien l'organització del dia a dia. La ciutadania podria fer les seves compres durant unes franges més compatibles amb la resta d'activitats, sense necessitat d'allargar les jornades comercials fins ben entrada la nit.

Evidentment, aquesta reforma s'hauria de fer amb diàleg entre administracions, comerciants, sindicats i treballadors. Cal tenir en compte les particularitats de cada territori, protegir el petit comerç i garantir que els canvis no perjudiquin els negocis ni els seus empleats. També seria necessari establir mesures de flexibilitat per als establiments situats en zones turístiques o amb necessitats específiques.

Però no podem utilitzar aquestes particularitats com a excusa per no avançar. Europa ha demostrat que és possible combinar una activitat comercial competitiva amb horaris més racionals i una millor qualitat de vida.

En definitiva, apostar pels horaris comercials europeus no significa simplement tancar abans les botigues. Significa apostar per un canvi cultural, per una societat que valori el temps de les persones tant com l'activitat econòmica. És una oportunitat per modernitzar el nostre model comercial, millorar la conciliació i apropar-nos als estàndards de vida europeus.

El comerç ha d'estar al servei de les persones, i no les persones al servei dels horaris comercials. En l'època de la intel·ligència artificial, és l'hora d'aplicar també la intel·ligència comunitària.

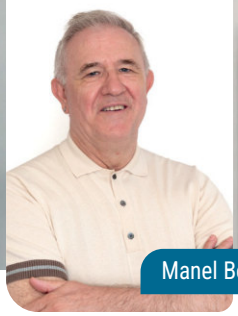

Manel Borrego / manumolins62

Les Oficines Municipals de Justícia i els jutges de pau

Les jutgesses i els jutges de pau, els màxims responsables de les Oficines Municipals de Justícia, abans Jutjats de Pau, són figures judicials de proximitat que tenen com a funció apropar la justícia a la ciutadania i resoldre determinats conflictes de menor complexitat. Les seves competències estan regulades principalment per la Llei orgànica 6/1995, del poder judicial, i la Llei orgànica 1/2025, de mesures d'eficiència del servei públic de justícia.

La normativa que desenvolupa les funcions de les jutgesses i dels jutges de pau és el Reglament 3/1995, de 7 de juny, dels jutges (i jutgesses de pau). Les principals competències de les Oficines Municipals de Justícia són, en l'àmbit civil, conèixer de demandes de reclamacions de quantitats de fins a 150 euros; tramitar i resoldre determinats actes de conciliació, intervenir en altres actuacions civils que la llei els atribueixi i practicar actuacions d'auxili judicial.

Aquestes noves Oficines Municipals de Justícia, amb la modificació de la Llei, han assumit competències en l'àmbit penal, com ara participar en les actuacions penals que legalment els siguin encomanades, practicar actuacions de cooperació i auxili judicial; no poden instruir causes penals ni jutjar delictes. Les seves competències, no obstant, estan limitades: no poden resoldre divorcis, custòdies o pensions d'aliments, jutjar delictes greus, resoldre conflictes laborals o administratius ni intervenir en assumptes que afectin drets indisponibles o interessos de menors.

Amb la Llei orgànica 1/2025, es reforça la funció de conciliació i els jutges de pau deixen de tenir funcions pròpies d'encarregats del Registre Civil. Tampoc ja no poden celebrar matrimonis civils.

Entre les qualitats apropiades per a tenir una bona jutgessa o un bon jutge de pau, a més de les competències jurídiques, són especialment importants la imparcialitat i la independència, la capacitat d'escolta activa, l'empatia i les habilitats de comunicació, la capacitat de mediació i conciliació, els coneixements de la realitat municipal (Molins de Rei), la discreció i la confidencialitat i les capacitats per a gestionar conflictes. Una apreciació important: el jutge o la jutgessa de pau no és un mediador privat ni un simple representant municipal; és una autoritat judicial amb funcions legalment delimitades.

A Molins de Rei s'ha constituït la Taula per la Llengua. La legislació vigent en matèria judicial a Catalunya estableix clarament que les Oficines Municipals de Justícia han de respectar el dret de qualsevol ciutadà o ciutadana a expressar-se en català, admetre escrits i documents redactats en català, garantir que les manifestacions fetes en català quedin recollides en aquesta llengua, no exigir que els ciutadans canviïn al castellà, respectar la igualtat jurídica de les dues llengües oficials i facilitar la comprensió de les actuacions judicials.

La IA
la Lia

Moisès Hernández Vallvé/ @mhvallve

Les claus no et fan l'amo

Els comerciants d'una vila han pres una decisió: crear una empresa per gestionar serveis i projectes comuns. Hi posaran diners, en seran propietaris i, alhora, clients. Qui paga la factura també n'espera els beneficis.

Escullen un gerent. Li donen un pressupost, un equip, les claus del despatx i, sobretot, la seva confiança. No el contracten perquè decideixi què han de necessitar, sinó perquè respongui a les seves necessitats.

I passen els anys.

El gerent treballa, impulsa projectes i presenta resultats. Coneix tant l'empresa que comença a sentir-la seva. Ja no pregunta tant als comerciants què necessiten. Ara els explica què els convé. Té les seves prioritats i sap cap on vol anar.

Potser té bones idees. Però qui n'ha de viure les conseqüències?

Un matí, una comercianta aixeca la persiana, mira els números i es pregunta per què aporta cada vegada més diners mentre alguns problemes continuen sense resposta. Un altre es queixa d'una decisió que el perjudica. El gerent, en canvi, n'està orgullós. Sobre el paper, el projecte és magnífic.

Però els comerciants no van crear aquella empresa perquè el gerent fes realitat els seus somnis. La van crear perquè els ajudés a fer realitat els seus. No li van donar les claus per fer-lo amo, sinó perquè els obrís portes.

Els anys pesen. I una cadira ocupada durant massa temps pot acabar semblant un tron. Potser s'acostuma als aplaudiments i deixa d'escoltar les discrepàncies. Però l'empresa continua sent de tots: dels qui li donen la raó i dels qui li demanen explicacions.

Mentrestant, les persianes continuen pujant. I els rebuts, arribant.

No sé si aquesta història us resulta familiar.

A Molins de Rei també hi ha veïns que surten de casa amb presses, que busquen aparcament, que voldrien els carrers més nets o els espais públics més ben cuidats. Hi ha millores que no tothom viu com a tals. I darrere de cada projecte, de cada pressupost i de cada despatx hi ha persones. Persones que paguen impostos, que necessiten serveis i que volen sentir-se escoltades.

I torno a pensar en aquell gerent. En com les claus d'un despatx poden arribar a confondre's amb les escriptures de propietat. I en aquella comercianta que, darrere el taulell, només volia que algú escoltés què necessitava.

Però també penso en els comerciants. Ells van crear l'empresa, van escollir el gerent i li van confiar les claus. Quan toqui renovar-li el contracte, hauran de recordar per què el van contractar. No només què ha fet, sinó per a qui ho ha fet.

Nosaltres també confiem periòdicament les claus de la vila a algú. Ho decidim democràticament, encara que no tots votem el mateix, i després tots convivim amb les conseqüències.

Però també ens devem una pregunta a nosaltres mateixos: quan tornem a posar les claus en mans d'algú, què valorarem? Els seus projectes o les nostres necessitats?

SEMAR automoció
Diagnosi avançada · Servei ràpid
Passem itv · Pneumàtics
93 680 02 89 630 720 545
C/Menéndez Pelayo, 28
08750 Molins de Rei
semar.automocio@gmail.com
Semar Automocio
Semar Automocio molins

FARMÀCIA DE LA CARRETERA
P. SOLER VILARET
93 114 79 56
672 286 190
Dilluns a divendres de 8,30 a 20,30 h
Dissabte de 8,30 a 2 h
Avda. Barcelona, 51 - 53 - 08750 Molins de Rei
www.farmaciasolervilaret.com farmaciasolervilaret

tot és freak

Xavi PSX / xavipsx

El fenomen de Carl el Mazmorrero

Què tenen en comú un guardacostes en calçotets, una gata amb uns aires de grandesa desmesurats i un *reality show* intergalàctic on jugar-se la vida és l'espectacle principal? Doncs que són els ingredients d'una de les sagues literàries més populars del moment. I no, no és cap broma. Benvinguts a *Carl el Mazmorrero*!

Carl el Mazmorrero (encara no tenim l'obra traduïda al català) ens explica la història de Carl i la seva gateta Donut (sí, sí, es diu com la peça de brioixeria dolça), que, després d'escapar pels pèls d'un apocalipsi provocat per una raça alienígena, es veuen atrapats sota terra en un pertorbador espectacle televisiu extraterrestre. Un cop allà han de sobreviure a diferents enfrontaments amb monstruoses criatures i complir desgavellades missions per poder baixar els 18 pisos de la masmorra que els separa de la seva llibertat.

Aquesta sinopsi ens podria portar a ficar aquesta obra en el mateix calaix que *Els jocs de la fam* o *El corredor del laberint*, històries on els protagonistes, en contra de la seva voluntat, han de lluitar en un espai desconegut i sota les regles d'uns altres per salvar la vida. La diferència de *Carl el Mazmorrero* és la manera en què viuen aquestes noves normes. Cada combat i cada missió aconseguida en la seva aventura els fan aconseguir punts d'experiència, millorar atributs i aconseguir armes màgiques que els ajudaran en la seva lluita. Els que heu tingut alguna experiència jugant a jocs de taula o videojocs de rol ho haureu enganxat de seguida: en Carl i la Donut estan vivint una trepidant partida de rol en viu. I és que en això consisteix el nou gènere literari, la LitRPG, històries que traslladen l'essència del rol a la literatura.

Tot i que l'obra ja compta amb vuit volums i s'han venut més de 6 milions d'exemplars arreu del món, l'èxit d'aquest parell no ha estat d'un dia per l'altre. Matt Dinniman (1969), el seu autor, ha escrit durant dècades, ha publicat novel·les de terror i fantasia, i ha treballat com a periodista redactant esqueles. També ha desenvolupat una carrera artística fent retrats de mascotes en exposicions d'animals. De fet, una d'aquestes fires va acabar inspirant el personatge de Princesa Donut, després que un gat persa cridés la seva atenció.

Dinniman va començar a publicar *Carl el Mazmorrero* per entregues a Internet, a la plataforma Royal Road, abans d'apostar per l'autopublicació. El boca-orella en va fer la resta i ara està triomfant arreu del món.

El secret de l'èxit ha estat una barreja explosiva d'humor negre, ciència-ficció, fantasia, crítica social i mecàniques de videojoc, a més de *goblins* enganxats a la metamfetamina, flames vivents amb complex d'inferioritat, personatges de circ embruixats, porcs antropomòrfics vestits de gala assistint a festes libidinoses... Creieu-me, si comenceu a llegir, no crec que pugueu parar... tret que tingueu 70 punts de Carisma, és clar.

diagonal
MUDANCES i GUARDAMOBLES
"Perquè cada família és única i cada mudança també ho és"
www.mudanzasdiagonal.com / info@mudanzasdiagonal.com / T. +34 936 724 484

Isabel Bargalló / xavelli

El conte de l'alfabet. Xènia Dyakanova

El setembre passat, una bona amiga, gran coneixedora de la cultura i la literatura russes, em va recomanar la lectura d'un llibre d'una poeta russa. Bé, d'una poeta, traductora, crítica literària i professora nascuda a Sant Petersburg l'any 1985, que viu a Barcelona des de l'adolescència. Es tracta de Xènia Dyakonova, una autora que, malgrat la seva joventut, ha desenvolupat una trajectòria literària que transita entre dues llengües i dues cultures.

El llibre, que duu per títol *El conte de l'alfabet*, aplega els onze lliuraments que l'autora va publicar a *L'Avenç* durant el 2021. Posteriorment, l'editorial va reunir aquestes peces, de caràcter autobiogràfic, en un volum que permet llegir-les com un conjunt i descobrir, a través de les experiències de l'autora, diferents aspectes de la cultura russa.

He de confessar que mai no m'he sentit gaire propera a la literatura russa i que el meu coneixement de la cultura que l'ha produïda és força limitat. Per això, una de les primeres virtuts d'aquest recull ha estat despertar-me la curiositat per un univers cultural que fins ara em resultava llunyà.

Les trenta-tres peces s'organitzen al voltant de les lletres de l'alfabet ciríl·lic rus. A través d'aquest recorregut, he descobert, per exemple, que el rus té dues lletres que no representen cap so propi: el signe dur i el signe tou, dues particularitats que poden convertir-se en un veritable maldecap per als estudiants estrangers. També he après una mica més sobre la importància de la poesia en la cultura russa i sobre les dificultats que comporta traduir-la. Perquè per als russos no n'hi ha prou amb traslladar el significat d'un poema d'una llengua a una altra, sinó que cal conservar-ne també el ritme, la musicalitat i la sonoritat, sense perdre allò que el fa únic en la llengua original.

Cada relat comença amb el nom d'una lletra i una paraula que hi està relacionada. Aquest punt de partida es converteix en l'excusa perfecta perquè Dyakonova ens expliqui episodis de la seva pròpia vida o de la d'algun amic o familiar. A partir d'aquestes petites històries, l'autora ens acosta a costums, maneres de pensar i aspectes quotidians de la societat russa. Hi trobem records, reflexions, referències literàries i, fins i tot, alguna anècdota divertida que contribueix a fer la lectura especialment agradable.

A mesura que avancem, descobrim que els relats comparteixen un mateix rerefons, en què l'alfabet esdevé molt més que una simple estructura per ordenar els textos: és una porta d'entrada a un món de records i vivències.

En definitiva, *El conte de l'alfabet* és una lectura que recomano especialment a aquells que, com jo, vulguin apropar-se a la cultura russa sense prejudicis ni coneixements previs. Un llibre delicat i intel·ligent que, a partir de petites històries, ens recorda que aprendre una llengua també és una manera de descobrir una cultura i d'eixamplar la nostra mirada sobre el món.

El món és dels incansables

Helena Álvarez / helenaalvarez_conh

Susanna Artó: aferrar-se a la vida

Fa anys que vaig entendre que el meu propòsit és donar veu a les persones. Més enllà del meu amor infinit per la comunicació, he descobert que aquest propòsit transcendeix: és un compromís, en majúscules, per acompanyar i impulsar els incansables en la tasca d'explicar al món què fan i per a què ho fan. M'agrada pensar-hi com l'abella: la flor no es pot moure, però l'abella s'emporta el seu pol·len ben lluny perquè doni fruit. Jo faig el mateix amb les històries.

Avui poso el focus en la Susanna Artó. La vaig conèixer fa uns anys: una dona determinada, amb les idees clares, que aleshores ajudava les empreses en les seves polítiques comercials. Dit ràpid: a vendre més i a fer créixer els comptes de resultats.

La vida, sovint capritxosa, la va sorprendre amb un diagnòstic inesperat que va fer trontollar tot el que havia construït. Tot i que el pronòstic era desolador, la Susanna es va aferrar a la vida i va treure una força que ni ella sabia que tenia.

És en aquests moments quan valorem tants petits instants que ens passen desapercebuts: veure una alba, observar la natura, contemplar el mar, banyar-s'hi, un cafè amb una amiga. Tot allò que el dia a dia ens fa donar per descomptat. La Susanna va aprendre que la vida és fràgil i que, encara que tots ho sabem, massa sovint vivim d'esquena a l'essencial.

D'aquí van néixer preguntes poderoses: com ser feliç malgrat les males cartes? Com gestionar la por? Com prioritzar-nos i centrar-nos en nosaltres? Quin lloc hi té l'agraïment? Com acceptar els alts i baixos, i que som humanes? Males notícies, no hi ha una resposta universal. Cadascú respon a la seva manera, i el que importa és que siguin respostes genuïnes, autèntiques i honestes. I si, això fa por.

Cosa que em porta a una altra pregunta: com continuem malgrat la por? Tampoc tinc la resposta. Però sí que veig que la Susanna ho va fer. Va superar el diagnòstic aferrant-se molt fort a la vida, i en va sortir reforçada, sabent que el camí no és una línia recta i que és davant dels reptes quan més aprenem.

La història n'és plena d'exemples. Steve Jobs va ser acomiadat de l'empresa que havia fundat; d'aquella caiguda van néixer NeXT, Pixar i el retorn que va transformar Apple. J.K. Rowling va rebre una dotzena de rebuigs abans que Harry Potter veiés la llum. Sense aquells fracassos, cap d'aquests aprenentatges hauria estat possible.

Compartir la història de la Susanna és un regal i una responsabilitat: ens recorda que la vulnerabilitat també és una forma de valentia.

Potser no es tracta d'esperar que la vida ens reparteixi bones cartes, sinó d'aprendre a jugar-les amb el cor obert. De mirar l'alba com si fos la primera, i el mar com si ens esperés. Jo seguiré fent d'abella, portant veus d'una flor a l'altra, perquè històries com la de la Susanna arrelin en altres jardins. Perquè quan algú s'atreveix a explicar-se, el món, de sobte, es fa una mica més gran.

I tu, ets una incansable?

Tot Vins

Xavier Montserrat. Portaveu de l'Associació Molinenca de Tast / xavier.montserrat.olivella

Quan el termòmetre tria la copa

Estacions, color i temperatura: per què canviem de vi al llarg de l'any

L'estacionalitat influeix molt més del que sembla en la nostra manera de beure vi. Quan baixa la temperatura ambiental, el cos i la gastronomia ens conviden a triar vins amb més estructura, taní i profunditat. Quan arriba la calor, preferim frescor, acidesa i una sensació més lleugera. No és només una qüestió de color: darrere de cada elecció hi ha factors fisiològics, gastronòmics, culturals i sensorials.

A la tardor i a l'hivern, els negres recuperen protagonisme. Els rostits, els guisats, els bolets, els llegums i els embotits demanen vins amb volum i persistència. Amb temperatures baixes, l'alcohol i l'estructura es perceben d'una manera més amable. A l'estiu, en canvi, un negre servit a 22 o 25 °C pot resultar càlid i pesant, perquè la calor accentua l'alcohol i redueix la sensació de frescor.

Catalunya ofereix un mapa privilegiat per entendre aquesta diversitat. Al Priorat, la llicorella, les vinyes velles i varietats com la garnatxa i la carinyena donen lloc a negres profunds, minerals i complexos. Al Montsant, aquestes varietats solen mostrar una expressió fruitosa, mediterrània i equilibrada. A la Terra Alta, la garnatxa transmet caràcter i amplitud; a l'Empordà, la tramuntana i la proximitat del mar perfilen vins intensos i especiats.

La DO Penedès combina varietats tradicionals i internacionals. La DO Pla de Bages reivindica el mandó, el sumoll i el picapoll negre. La DO Costers del Segre aporta una marcada influència continental, mentre que la DO Conca de Barberà troba en el trepat una identitat delicada i singular. Les DO Tarragona i Alella completen aquest mosaic.

Tanmateix, el negre no és patrimoni exclusiu del fred. Els vins joves, poc extrets, amb tanís fi i bona acidesa, servits entre 13 i 16 °C, poden ser extraordinaris a la primavera i a l'estiu. La tradicional expressió «temperatura ambient» feia referència als antics cellers, no pas a un menjador mediterrani en plena onada de calor. Refrescar el vi és portar-lo al punt en què expressi millor les aromes, la textura i l'equilibri.

Amb els blancs i els rosats passa el contrari: sovint els servim massa freds. Un fred excessiu pot emmascarar-ne les aromes i la textura, i convertir un vi complex en una beguda simplement refrescant. La temperatura ha d'acompanyar el vi, no pas anestesiar-lo.

I si hi ha una categoria capaç de superar les estacions i els colors, és la dels escumosos. Corpinnat, Clàssic Penedès i els escumosos emparats per la DO Cava demostren que les bombolles no són només per brindar. L'acidesa, el carbònic i els matisos de les llargues criances els fan gastronòmics i versàtils: poden acompanyar aperitius, peixos, marisc, arrossos, carns blanques, formatges i cuines especiades.

En definitiva, no bevem colors: bevem sensacions. L'estació condiciona la tria, però la temperatura de servei, la gastronomia, l'acidesa, l'estructura i el moment determinen quina ampolla obrim. Aquesta és una de les grans virtuts del vi català: oferir una resposta diferent, coherent i emocionant per a cada estació de l'any.

Però sempre hi ha el que mai no canvia de color, és una desició personal, i s'ha de respectar. Jo sòc dels que penso que a la vida , Colors!

UN MENÚ DE MIGDIA?

Sí, però no un qualsevol.

Hi ha àpats que atipen... i d'altres que fan que vulguis repetir.

Menú de migdia
De dimarts a divendres
18,90 €

Servei a la carta
Nits de dimarts a dissabte
i dissabte al migdia

el glop de Molins
Vins i Platillos

C/ del Molí, 3 · Molins de Rei 650 102 230 @elglopdemolins

Finestres amb llum, confort i caliu.

Qualitat i servei al millor preu.

Tancaments d'alumini
Persianes i automatismes · Mallorquines
Mampares de bany · Mosquiteres

DIAZ aluminis

936 800 656

info@diazaluminis.com

Av. de València, 72 · 08750 Molins de Rei

www.diazaluminis.com

Distribuïdors oficials

K·LINE KÖMMERLING®

històries de Molins de Rei

Tomeu Martí i Parellada / TomeuMartiiParellada

La Riera de Cagalell

Per als molinencs més sedentaris aclarirem què passava pel carrer Mossèn Cinto Verdaguer.

I Cagalell què vol dir? El nom sembla referir-se a una zona lacustre.

Tenim el cas del barri del Raval, a Barcelona: des del Paral·lel al carrer Avinyó era un llac conegut amb el nom de Cagalell.

Llavors, la nostra riera era un llac? La riera, no, però sabem que, en desembocar al Llobregat, es formava una zona lacustre enllaçada a la riera de Vallvidrera. Així, per a la gent de la vila, era semblant a un llac.

També ha rebut els noms de Caganell, Cagadell o de la riera de Sant Bartomeu.

Jo la consideraria com la columna vertebral del nostre municipi, ja que neix sota l'església de Santa Creu, de les aigües sobrants de la font del Rector, i recull els rierols i torrenteres de les muntanyes de Santa Creu i de Sant Bartomeu de la Quadra fins a arribar a la vila. No és poca cosa: quan hi va haver grans tempestes es causaren quantiosos desperfectes i, fins i tot, en una ocasió hi va haver dues morts.

Abans de l'aniquilació de vinyes causada per la fil·loxera, el paisatge de les nostres muntanyes era molt diferent; només cal mirar fotografies de principis del segle passat per veure que quasi tot era cultivat. També cal observar la gran quantitat de marges construïts, amb gran esforç, per crear petites zones planes amb la finalitat de retenir les pluges, tan necessàries per a la vinya i altres conreus de secà. La major part d'aquestes margenades se n'han anat en orris.

Tornem a la riera. La construcció del ferrocarril, allargant-lo de Molins de Rei fins a Martorell, va comportar la desviació de les aigües de la riera abans de trobar-se amb la incompatible línia fèrria i la creació de la coneguda com a Riera Nova, que discorria a la seva dreta i, abans de les vies del tren, s'ajuntava amb la riera de Vallvidrera.

I doncs, què se'n va fer del tram anul·lat?

Una mica endreçat, s'hi planten dues fileres d'arbres i ja tenim «la rambla de la Riera»!

La primera part que es començà a construir va ser el tram del carrer de Baix en direcció al riu i, a continuació, de l'anterior cap amunt fins a la via i, tirant més amunt, fins al torrent que permeté la Font dels Casats, la primera excursió d'esbarjo assequible als molinencs.

En edificar-se la cruïlla del carrer de Baix, seguint el camí ral, se li digué carrer de la Font, però, en convertir-lo en carretera de la Diputació, prengué el nom de «carretera de Caldes» (carretera de Molins de Rei a Caldes de Montbui, ara Anselm Clavé). Les quatre cantonades es dissenyaren en escaire; ca la Pepa Nana en va ser una, si bé, en realinear el carrer, quedà arraconada per l'edificació del Cafè l'Alhambra (ara La Caixa).

Mai plou al gust de tots i els arbres tan bonics, els veïns sol·licitaren tallar-los, perquè les arrels afectaven els edificis i les branques molestes podien facilitar l'accés de lladregots a les cases.

L'encreuament amb les vies va necessitar un pas a nivell, que molts hauran vist, fins que es va soterrar el tren.

I estem com hem començat: al nostre estimat Jacint Verdaguer

PNEUMÀTICS FISA
La teva confiança en bones mans
Venda i reparació de pneumàtics
Equilibrat electrònic
Alineats de direcció
Equilibrat de moto
Sempre en moviment
93 680 11 29
infotaller@pneumaticsfisa.com
Jacint Verdaguer, 31 · Molins de Rei

MUDANCES DIAGONAL

Una mudança pensada de principi a fi

Des del 1988, Mudances Diagonal acompanya persones i empreses en un moment de canvi. El que va començar amb Benito Serrano com una empresa familiar de mudances locals i nacionals ha ampliat el seu radi d'acció fins als trasllats internacionals. Avui, amb Mar Serrano i Iván García al capdavant i les oficines i el guardamobles a Sant Vicenç dels Horts, manté una manera pròpia de treballar basada en el tracte proper i l'atenció a cada client.

La seva feina no comença carregant el camió. Abans cal escoltar, conèixer les característiques del trasllat i preveure què farà falta. El volum dels mobles i les caixes, els accessos als edificis, les dates o la necessitat de desmuntar i muntar mobiliari condicionen cada mudança. Per això, Diagonal recomana contactar amb l'empresa tan aviat com es conegui el canvi: tenir temps permet preparar els materials i coordinar els serveis sense deixar les decisions importants per a l'últim moment.

Amb equip propi i un interlocutor que coordina el procés, l'empresa adapta el servei tant a qui canvia de casa com a un negoci que trasllada les oficines. L'embalatge, la protecció de les pertinences i l'organització del transport formen part d'una feina en què els detalls compten. Darrere de cada moble hi ha un ús, però sovint també un record, i la confiança és una part important de l'encàrrec.

Un dels serveis que incorpora aquesta mirada és l'organització professional de la llar. L'acompanyament pot començar abans de marxar, ajudant a seleccionar què ens emportarem, i continuar després, desembalant, col·locant i ordenant segons les necessitats de cada família. L'objectiu és que el nou espai resulti pràctic per al dia a dia, més enllà de deixar les caixes a l'habitació corresponent.

Fer aquesta tria també és una oportunitat per donar una segona vida als objectes que ja no necessitem. Diagonal proposa planificar-la amb temps: vendre, regalar o donar les peces en bon estat i buscar els circuits de recollida o reciclatge adequats per a les que ja no es poden aprofitar. Revisar abans d'embalar evita traslladar coses innecessàries i ajuda a començar amb més ordre.

Quan les dates no encaixen o la nova casa encara no està disponible, el guardamobles permet resoldre l'espera.

També és útil durant reformes o absències temporals. Diagonal disposa d'instal·lacions amb vigilància les 24 hores, inventari detallat i un cost calculat segons el volum emmagatzemat. Cal valorar, això sí, amb quina freqüència es necessitarà accedir als objectes i acordar les condicions del servei.

Preparar, traslladar i ajudar a instal·lar-se: aquesta és la proposta de Mudances Diagonal, una empresa familiar que combina experiència i organització perquè el canvi de casa no sigui només un moviment de caixes

Per contactar amb
Mudances Diagonal,
els trobareu a:
Polígon Molí dels Frares
Carrer C, nau 7
Sant Vicenç dels Horts
Consulta el que vulguis al mail:
mudanzasdiagonal.com
o al telèfon: **936 724 484**

Primera tinenta d'alcalde i Primera Secretària del PSC Molins de Rei

El 29N, els molinencs i molinenques ens hem de fixar en allò que decideix el nostre dia a dia: si consolidem feines estables i salaris dignes, si les pensions mantenen el seu poder adquisitiu, si el jovent es pot emancipar a la vila amb lloguers regulats i si la sanitat, l'educació i la dependència segueixen sent serveis públics per a tothom.

També ens hi juguem no fer ni un pas enrere en els drets de les dones, del col·lectiu LGTBI i de tota la ciutadania. Aquests avenços són fruit de polítiques progressistes i de la sintonia institucional que fa avançar els barris de Molins de Rei.

Cap de llistes d'Esquerra republicana per Molins de Rei

El lema d'ERC per a aquestes eleccions generals és "Pel país. Per la gent. Pel futur" i és prou clar. Els molinencs i les molinenques hem de prioritzar les opcions polítiques que volem continuar lluitant, d'una banda, pel que li correspon a Catalunya, pel que necessita ara i en un futur, inclòs el dret d'autodeterminació per decidir la seva independència; de l'altra, per garantir una justícia social i els drets més bàsics de les persones: lingüístics, d'habitatge, de viure en llibertat la identitat de gènere, d'oportunitats laborals i d'acollida. No ens podem permetre el luxe de recular en el que s'ha aconseguit ni deixar de reivindicar el que ens correspon com a catalans i catalanes.

President de Junts per Catalunya a Molins de Rei

Amb Junts, Catalunya al centre!

El 29-N, Catalunya s'hi juga molt. Junts som l'única força que es presenta sense dependre de partits espanyols i que defensa el concert econòmic i les competències plenes en immigració: no podem ser un país de 10 milions. Volem el traspàs integral de Rodalies perquè tothom arribi a temps a treballar o estudiar. A Molins de Rei, el concert permetria construir més habitatge, ampliar els serveis per a la gent gran i millorar els equipaments culturals, esportius i socials. Només Junts defensem Catalunya i polítiques de centre, lluny dels extrems que ens han portat a la crisi d'habitatge i de transport, al descontrol migratori i a menys seguretat.

Presidente PP Molins de Rei

Los vecinos de Molins de Rei deben mirar más allá de las siglas. Hay que fijarse en quién ofrece soluciones para llegar a fin de mes, mejorar la sanidad, garantizar la seguridad, crear empleo y facilitar el acceso a la vivienda. También debemos valorar la coherencia, la transparencia y el cumplimiento de los compromisos. No bastan los discursos ni las promesas electorales. Antes de votar, preguntémonos: ¿qué España queremos y qué futuro deseamos para nuestras familias? Votar es decidir el mañana. Hagámoslo con información, reflexión y responsabilidad. El futuro común merece decisiones pensadas, no votos por costumbre ni por colores políticos.

Coordinador Comuns de Molins de Rei

A les properes eleccions generals ens juguem frenar la dreta i l'extrema dreta, defensar els serveis públics que ens cuiden, eduquen i ens protegeixen. Perquè les classes populars no podem perdre drets socials ni laborals; cal garantir l'accés a l'habitatge aturant els especuladors, defensar els decrets de lloguer i el seu topall, cal assegurar que els trens de la majoria funcionin. Els Comuns-Front Ampli és la garantia per aturar les dretes i per continuar lluitant per la majoria social, defensant la igualtat i els drets de les dones, l'ús del català, l'avenç ambiental, per a una vida més digna i amb oportunitats per a tothom.

Cap de llista d'Aliança Catalana per la Batllia de Molins de Rei

Aliança Catalana no fa declaracions ni es posiciona en relació amb els processos electorals d'altres països, de la mateixa manera que tampoc ho fem en les eleccions de França o d'Itàlia. Entenem que cada país té la seva pròpia realitat política i que són els seus ciutadans qui han de decidir lliurement el seu futur a les urnes. La nostra prioritat és treballar pels interessos de Catalunya i dels catalans.

El Ple aprova dos manifestos institucionals

El Ple d'octubre ha aprovat el manifest del 25N contra les violències masclistes, amb especial atenció a les agressions digitals, i l'adhesió a la declaració d'UNICEF pel Dia Mundial de la Infància. La sessió també ha proposat Manel Borrego com a jutge de pau substitut i ha fixat el 7 de febrer i el 16 de maig com a dies addicionals d'obertura comercial el 2027.

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

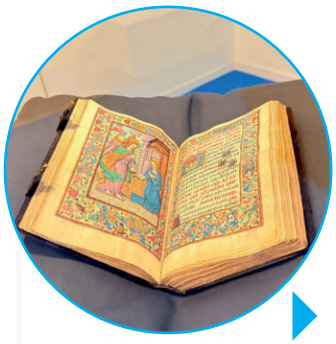

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

El Museu exposa el Llibre d'hores

El Museu del Renaixement exposa fins al 28 de febrer de 2027 el *Llibre d'hores de la família Gralla*, un manuscrit il·luminat produït a Barcelona entre 1501 i 1525. La peça, adquirida per la Biblioteca de Catalunya, destaca per les seves miniatures i decoracions. La mostra inclou un audiovisual i es completarà amb conferències entre desembre i febrer.

Molins actualitza els impostos de 2027

El Ple ha aprovat les ordenances fiscals per al 2027 amb increments moderats en diversos impostos i taxes. L'IBI residencial augmentarà de mitjana un 2,46% i la taxa de residus, un 3,5%. Entre les novetats destaca la implantació d'un recàrrec municipal sobre les estades turístiques, amb l'objectiu de reforçar els ingressos davant els costos associats a aquesta activitat.

El 25N centra els actes contra les violències

Molins de Rei commemorarà el 25N amb una programació centrada especialment en les violències masclistes digitals. El 25 de novembre, la Federació Obrera acollirà la lectura del manifest i una actuació de microteatre. El dia 27, la Biblioteca El Molí oferirà el conte *Quan elles volen*, i el 9 de desembre Gemma Ruiz Palà protagonitzarà la xerrada *Les violències de cada dia*.

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

ferreteria carfer Cadena 88

Què vols arreglar?

Vine a CarFer.
T'assessorem!

Bricolatge · Fontaneria · Electricitat · Roba laboral · Tall de fusta a mida · Menatge · Servei manetes

Rafael de Casanova, 79 · Molins de Rei 614 323 047

Fotos: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

La Vinyala obrirà amb 53 noves places

L'EBM La Vinyala obrirà el 23 de novembre com a tercera escola bressol municipal de Sant Vicenç dels Horts. El centre, ubicat a l'Escola La Vinyala, oferirà 53 noves places, 13 d'I1 i 40 d'I2. L'equip educatiu ja està preparant l'acollida de les famílies, mentre l'Ajuntament avança també en el projecte d'una quarta escola bressol municipal.

Sant Vicenç reforça els serveis digitals

L'Ajuntament ha presentat a l'Smart City Expo World Congress els avenços aconseguits gràcies als fons NextGenerationEU. La migració al núvol i la Carpeta Ciutadana han permès expedir 1.800 documents de padró i tramitar telemàticament el 64% de les beques de menjador. El projecte ha suposat una inversió de gairebé 220.000 euros, finançada íntegrament amb fons europeus.

El Govern aborda projectes prioritaris del municipi

L'alcalde Miguel Comino ha rebut el conseller de la Presidència, Albert Dalmau, i la delegada del Govern a Barcelona, Pilar Díaz. La trobada ha servit per abordar projectes com la climatització dels centres educatius, una nova residència per a gent gran, l'estudi del soterrament de les vies d'FGC i diverses millores en la mobilitat interurbana.

Sant Roc recupera les llicències urbanístiques

La Generalitat ha aprovat definitivament la modificació urbanística de Sant Roc, que posa fi a gairebé vint anys de restriccions. La major part dels propietaris ja poden sol·licitar llicències per construir, ampliar o reformar habitatges. El nou planejament també permetrà destinar Can Mallol a equipament públic i preveu una residència privada per a gent gran al carrer de Velázquez.

La Cavalcada busca nous patges

Pallejà manté obertes fins al 25 de novembre les inscripcions per participar com a patge a la Cavalcada de Reis 2027. La convocatòria s'adreça a infants empadronats d'entre 9 i 12 anys, així com a joves a partir de 15 anys i persones adultes. El sorteig de les places infantils es farà el 27 de novembre, a les 20 h, al Castell.

Foto: Ajuntament de Pallejà

Foto: Ajuntament de Pallejà

Les rieres entren en fase de manteniment

L'Ajuntament està executant treballs de neteja i manteniment de les rieres del nucli urbà, la Magina i el polígon industrial. Les actuacions permeten retirar vegetació invasora i sediments acumulats per recuperar la capacitat d'evacuació de l'aigua. L'objectiu és reduir el risc d'inundacions davant possibles episodis de pluges intenses.

Més habitatge protegit avança al municipi

L'alcaldessa Ascensión Ratia i el regidor d'Habitatge, Joan Parera, s'han reunit amb el president de la Generalitat, Salvador Illa, per avançar en noves promocions d'habitatge protegit. L'Ajuntament cedirà un solar municipal per construir pisos de lloguer assequible i també es preveuen 17 habitatges protegits de venda a l'antic Paradíst.

Un taller aborda lactància i tornada a la feina

El Castell ha acollit un taller sobre la tornada a la feina remunerada i la continuïtat de la lactància materna. La sessió, conduïda per l'assessora de lactància Elisenda Guasch, ha ofert eines i recursos per afrontar aquesta etapa, resoldre dubtes i compartir experiències al voltant de la conciliació laboral i familiar.

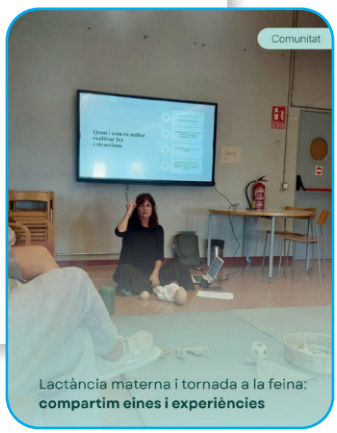

Foto: Ajuntament de Pallejà

Els ajuts escolars publiquen la llista provisional

L'Ajuntament ha publicat la llista provisional de persones admeses i excloses dels ajuts per a llibres, material escolar, activitats extraescolars i natació del curs 2026-2027. Les persones excloses per manca de documentació disposen de deu dies hàbils per presentar les esmenes necessàries, telemàticament o de manera presencial a l'Oficina d'Atenció Ciutadana.

Foto: Ajuntament de Vallirana

María de Montemayor guanya el premi literari

María de Montemayor Aquino ha guanyat el V Premi de Novel·la Històrica de Vallirana amb *Un secreto en el corazón del valle*. L'obra, ambientada a la Califòrnia d'herència hispana del segle XIX, ha rebut un premi de 3.500 euros i serà publicada per l'editorial Diëresi. El certamen vol fomentar la literatura i acostar la història al públic.

Dos sensors controlen la qualitat de l'aire

Vallirana ha instal·lat dos sensors al carrer Major i al barri de les Bassioles per monitoritzar la qualitat de l'aire en temps real. Els aparells mesuren contaminants com les partícules en suspensió, el diòxid de nitrogen i l'ozó. Les dades permetran comparar una zona urbana amb una altra de residencial i analitzar l'evolució de la contaminació.

Foto: Ajuntament de Vallirana

El Ple modifica el Casino i l'IBI

El Ple municipal d'octubre ha estat marcat pel dol per l'accident ferroviari de Toledo, fet que va portar els grups a limitar la sessió a la part resolutiva. Entre els acords aprovats han destacat les bases del Carnestoltes, la modificació del projecte del Casino i els canvis en l'ordenança de l'IBI. També es van retirar les mocions previstes i la informació d'alcaldia.

Foto: Ajuntament de Vallirana

Fotos: Ajuntament de Cervelló

Cervelló Solidari ha celebrat trenta anys

Cervelló Solidari ha celebrat tres dècades de trajectòria amb un festival que ha reunit veïns i veïnes del municipi i ha recaptat més de 500 euros. L'entitat destinarà els diners a projectes solidaris a través d'organitzacions com ACNUR, Sonrisas de Bombay, CRAE Inmaculada i Metges Sense Fronteres, amb les quals col·labora habitualment.

El Ple ha rebutjat les ordenances fiscals

El Ple municipal de novembre ha aprovat diversos acords en matèria de personal i la modificació urbanística de l'àmbit Caves Rondel-El Xampany. En canvi, no ha prosperat la modificació de les ordenances fiscals per al 2027 ni la taxa de gestió de residus, que han rebut els vots en contra de Cervelló de Primera-ERC, Sempre x Cervelló i VOX.

La Pota Roja ha estrenat curses infantils

La desena edició de La Pota Roja ha incorporat per primera vegada la Pota Roja Kids, amb curses destinades a infants de 0 a 12 anys. Les proves s'han adaptat a les diferents edats i han tingut un caràcter no competitiu. Tots els participants han lluït el dorsal número 1 en una jornada pensada per fomentar l'esport, la diversió i la participació en família.

Un taller ha abordat les violències digitals

Cervelló ha acollit la xerrada-taller "A un clic", centrada en la prevenció de les violències masclistes digitals. L'activitat, organitzada en el marc del 25N i impartida per Accions Fem, ha ofert eines per identificar, prevenir i aturar aquestes formes de violència. La sessió s'ha celebrat a la Sala Tarradellas del Centre Cívic l'Ateneu.

LA MAYORÍA DE LAS EMPRESAS NO ENTIENDEN SUS FACTURAS DE LUZ Y LO DEJAN EN MANOS DE CUALQUIERA. NO ME EXTRAÑA QUE A LA MAYORÍA LAS TIMEN.

HAGO LO MISMO QUE CUALQUIER BUEN CONSULTOR ENERGÉTICO. LA DIFERENCIA ES QUE NO ACEPTO MÁS CLIENTES DE LOS QUE PUEDO ATENDER. ESCANEA ESTE QR Y MANDA TU FACTURA

VITERGY

Telf. 633 15 10 83

Damià Martínez, Director del Museu del Renaixement de Molins de Rei

Dos anys del Museu del Renaixement

"Hem aconseguit que el museu esdevingui un actor principal de la vida cultural i social de la vila"

Dos anys del Museu del Renaixement

«Hem aconseguit arrelar amb força»

Dos anys després d'obrir les portes, el Museu del Renaixement ha anat arrelant a la vida cultural i social de Molins de Rei. Les activitats, les col·laboracions amb les entitats i la programació de la Gòtica han reforçat el vincle amb la vila. Parlem amb el seu director, Damià Martínez, per fer balanç d'aquesta primera etapa, conèixer la resposta dels visitants i descobrir els reptes i els projectes del tercer any.

Abans d'obrir, a Tot Molins ens explicàveu que volíeu un museu obert a la vida de la vila. Dos anys després, quin balanç en feu i què us ha sorprès més?
Sens dubte el balanç és molt bo perquè hem aconseguit que el museu esdevingui un actor principal de la vida cultural i social de la vila. No només per l'elevat nombre de persones que han vingut a visitar-nos, sinó també per les moltes activitats que hem anat programant per la Festa Major, per la Fira de la Candelera, per Sant Jordi o per Nadal i també pels projectes que hem anat fent en col·laboració amb altres entitats de Molins de Rei, com els Geganters, la Biblioteca del Molí o l'Escola el Palau. També hem aconseguit arrelar amb força, i això és una molt bona notícia, amb la Remolina de Requesens, la nostra capgrossa, que s'ha convertit en un tres i no res en l'ambaixadora del museu per als més petits de la casa.

El primer any es van comptabilitzar 5.767 visites al museu. Quantes n'acumuleu des de l'obertura i com ha evolucionat el públic de Molins de Rei i de fora?
Des de l'obertura del museu i fins al proppassat mes d'octubre, incloent-hi aquests gairebé sis mil visitants que comentes de l'any 2025, portem un total acumulat de 15.753 visitants. Sens dubte és una molt bona dada, però més enllà de la dada quantitativa, cal tenir en compte l'impacte qualitatiu d'aquestes visites: què opinen del museu, de la rehabilitació feta del Palau de Requesens, quina impressió s'enduen i quina valoració en fan, quan la comparteixen per xarxes o a Google. I en aquest sentit, la valoració que fem també és molt bona. La majoria dels visitants i usuaris del museu són de Molins de Rei, en primer lloc, seguits dels de Barcelona, de la resta del Baix Llobregat i de l'àrea metropolitana, però també ens visita gent de la resta de Catalunya i fins i tot algunes persones estrangeres.

Aquest curs oferiu cinc propostes educatives. Com estan responent les escoles de Molins de Rei i de fora, i quina activitat està connectant més amb els alumnes?
Doncs malament, com passa en altres museus i monuments, perquè estem patint la situació de greu conflictivitat laboral que hi ha al sector educatiu de Catalunya. Com és sabut, moltes escoles del país es van adherir al manifest "Aturem les sortides educatives" com a eina de pressió i això ha acabat provocant un nivell pràcticament nul de reserves. Esperem que aviat tot es pugui solucionar pel bé dels alumnes, evidentment, però també del personal docent i de les institucions, museus i cases de colònies que reben aquestes visites, perquè al final tots formem part d'una mateixa família.

Acabeu d'estrenar les microexposicions amb el Llibre d'hores de la família Gralla. Què aporta aquesta novetat i què més descobrirà qui torni al museu després de la primera visita?
Per al Museu del Renaixement és un luxe poder col·laborar amb institucions de prestigi com la Biblioteca Nacional de Catalunya en préstecs d'aquest tipus, perquè permeten portar a Molins de Rei obres de gran rellevància i, al mateix temps, complementen el relat del museu. Una exposició temporal, encara que sigui petita, sempre és un molt bon pretext per repetir la visita al museu i descobrir coses noves.

De cara al tercer any, quin projecte us fa més il·lusió posar en marxa i què us agradaria haver aconseguit quan celebrem el pròxim aniversari?
L'any vinent sortirà publicada en català, castellà, anglès i francès una guia de rutes patrimonials de l'època del Renaixement a Catalunya. Aquesta guia servirà per donar visibilitat a Molins de Rei, lògicament, però també per començar a vertebrar una xarxa de municipis, museus i monuments d'aquest període, que n'hi ha molts i molt interessants.

Hi ha alguna escena o comentari d'un visitant que expliqui què ha significat obrir el museu a la vila?
Recentment, han nominat el Museu del Renaixement com a finalista als premis de reconeixement cultural del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. I cal dir que si ens han nominat és perquè alguna persona o persones, segurament de la vila, ens han proposat com a candidat i això és una gran notícia. Demostra que el Museu del Renaixement, com volíem, s'està fent un lloc en el cor i en les necessitats d'oci, gaudi i aprenentatge de la vila, que és valorat i que és apreciat.

La Gòtica també acull vida cultural i associativa. Com ajuda aquesta activitat a acostar el museu als molinencs?
El paper de la Gòtica és clau en el posicionament del Museu del Renaixement perquè des del primer minut de vida del museu (i abans fins i tot de la seva inauguració) sempre vaig voler que aquesta sala s'omplís de contingut. Hi acollim activitat del museu, per descomptat, però també de l'Ajuntament (els concerts de la Clàssica a Molins han estat un gran èxit i ja van per la segona temporada), així com d'altres entitats que en poden fer ús amb uns preus molt reduïts, si són entitats sense ànim de lucre i registrades a Molins de Rei.

Rubén Salazar Vinaja, Alberto Peinado García i David Peinado García

Els reptes de la restauració a Molins de Rei

"El que trobo a faltar és més vida al vespre entre setmana i més coordinació entre restauradors"

Els reptes de la restauració a Molins de Rei

«Ser viable no vol dir cobrar més»

Rubén Salazar Vinaja, Alberto Peinado García i David Peinado García són els socis del Grup Gastrozon, amb el Restaurant Nimbin (2006), la Pincheria La Bernarda (2019) i Byron Bay Poke Bowl (2021). Parlem amb tots tres sobre els reptes de la restauració a Molins de Rei i els canvis en els àpats de Nadal i d'empresa: costos, pressupostos, conciliació i cura dels equips.

Com veieu avui la restauració: quin és el repte més difícil?

El repte més gran és fer quadrar tres coses alhora: el cost del producte, que no para de pujar; el de l'equip, que és el més valuós que tenim; i un preu que la gent pugui assumir. Si retalles en producte, el client ho nota a la primera mossegada. El que fem és organitzar-nos molt bé. Per exemple, els grups trien els segons amb uns dies d'antelació, així comprem el que cal, no llencem res i cada plat surt al seu punt. Ser viable no vol dir cobrar més, vol dir no malbaratar res i cuidar les persones que ho fan possible.

Com valoreu l'oferta gastronòmica actual de Molins de Rei?

Molins té una oferta molt viva per a la mida que té, amb molts negocis familiars on el client et coneix pel nom, i un públic molt fidel que prefereix quedar-se a menjar al poble. El que trobo a faltar és més vida al vespre entre setmana i més coordinació entre restauradors, com fan altres poblacions amb rutes o jornades gastronòmiques. Si anem junts, Molins pot ser un referent al Baix Llobregat.

Quines perspectives teniu per al Nadal de 2026?

Són bones. Ens fixem sobretot en dues coses: quan comencen les consultes i quins dies es demanen primer. Aquest any les primeres peticions ens van arribar a principis d'octubre, i els dijous i divendres de desembre són, com sempre, els primers que s'omplen. També veiem que les empreses volen tenir-ho tot clar des del principi.

Quan comença i quan s'acaba realment la temporada de sopars d'empresa?

Abans tot es concentrava en les dues setmanes prèvies a Nadal. Ara la temporada va de principis de desembre fins a mitjan gener, perquè moltes empreses prefereixen celebrar-ho després de festes, amb més calma i quan tothom ha tornat de vacances. També hi ha molts grups que canvien el sopar per un dinar, sobretot entre setmana, perquè és més fàcil de conciliar. Per això els nostres menús de grup estan disponibles tant a migdia com al vespre. De fet, per a nosaltres la temporada ja no s'acaba mai del tot: tenim dinars amb clients, reunions, aniversaris o comiats tot l'any.

Què ha canviat en allò que demanen les empreses?

Els grups són més petits i sovint són d'un departament més que no pas de tota l'empresa. Nosaltres acceptem grups de fins a 37 persones, sense mínim. El pressupost està més controlat: volen un preu tancat, amb la beguda inclosa i la factura a nom de l'empresa, sense sorpreses. I demanen flexibilitat: poder triar el segon, que es tinguin en compte les al·lèrgies i que hi hagi plats al centre per compartir, que fa l'àpat més distès. Un cas que ho il·lustra és el d'una empresa de 37 persones que no aconseguia trobar un moment en què poguessin venir tots. Al final van fer dos àpats: un dinar per a l'equip del matí i un sopar per al de la tarda, amb el mateix menú en tots dos torns. Hi va poder anar tothom, que era el que buscaven.

Com es diferencia la demanda de Nadal de la de Sant Esteve?

Són dos dies molt diferents. El dia de Nadal la gent vol ser a casa, amb la família. Sant Esteve és tot el contrari. Molta gent ja ha cuinat el dia abans i té ganes de seure a taula i que la serveixin. És un dinar de família més relaxat, sovint amb grups grans, i convé reservar amb temps. No fem menjar per emportar, i és una decisió presa: la nostra cuina està pensada per servir-la al moment, al seu punt.

Per Cap d'Any, com han canviat les preferències de la clientela?

Hem vist com la gent passava de voler una gran festa, amb cotilló i ball fins a les tantes, a preferir un bon sopar tranquil amb la seva gent i un preu tancat que sàpiga des del principi. La nit de Cap d'Any el Nimbin no ha obert mai, i és una decisió que tenim molt clara. Cada any hi ha clients que ens pregunten si obrirem, i quan els expliquem el motiu ho entenen perfectament. Molts acaben fent la seva celebració amb nosaltres uns dies abans, amb un brindis amb cava, que al final és el que importa: tancar l'any envoltat de la teva gent.

En quines condicions obrir per Nadal, Sant Esteve o Cap d'Any compensa?

Obrir un dia de festa pot compensar econòmicament si tens la sala plena amb reserves prèvies i un menú tancat. Però per a nosaltres el criteri no és econòmic. Des que vam obrir, al Nimbin hem decidit no obrir mai el dia de Nadal. Ho fem per l'equip: durant tot el desembre treballen moltíssim amb els àpats d'empresa i es mereixen passar aquests dies amb la seva família. Un equip descansat i content es nota a la taula la resta de l'any. Preferim posar tota l'energia en les setmanes prèvies i en Sant Esteve, i fer-ho bé, abans que obrir un dia més amb la gent esgotada.

Terra Can
NUTRICIÓ BELLESA

Mima scotta
Perruqueria canina

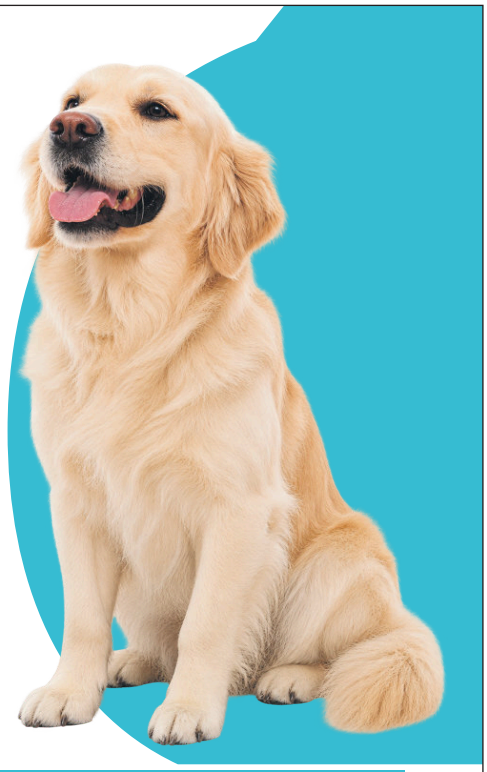

Tot per cuidar-lo.
Tot per mimar-lo.

Nutrició · Higiene · Roba
Descans · Accessoris

30% de descompte

en compres superiors a 50 €

Vallirana	C. Major, 289	**936 59 66 10**	Servei a domicili
Sant Vicenç dels Horts	C. Barcelona, 198	**640 614 417**	

Allianz | GAM-Molins
Agència d'Assegurances S.L.

Estem a la Llave de Oro

Més de 25 anys al teu costat

NOVA UBICACIÓ

- Automòbils
- Salut
- Llar
- Vida
- Comunitats
- Fons d'Inversió
- Comerços
- Estalvis

Santiago Rusiñol, 7 · Molins de Rei

936 805 561 · 626 095 259

gam-molins.aseg@allianzmed.es

© OpenStreetMap · openstreetmap.org/copyright

Agents Exclusius d'Allianz

Allianz

Club Handbol Molins

A Molins de Rei, fins i tot el Camell pot fer moure el calendari de l'handbol. Per Festa Major s'ajusten entrenaments i s'ajornen partits perquè la vida del club també va al ritme del poble. És un detall que explica l'arrelament del Club Handbol Molins, on conviuen generacions de jugadors i jugadores.

L'handbol es practica a Molins de Rei des del 1944, quan es jugava amb onze jugadors en camps de futbol. La modalitat de set es va consolidar el 1957 a la Federació Obrera. Francesc Ripoll en va ser un dels impulsors i Albert Roig va promoure l'handbol femení el 1966. El 1977, amb el nou Poliesportiu Municipal, l'handbol es va unir al bàsquet i a l'hoquei patins per formar el Club Esportiu Molins de Rei. També es va crear una escola d'handbol que contribuiria a impulsar l'Escola Esportiva Municipal.

Entre les fites esportives destaquen l'ascens masculí a Primera Divisió estatal el 1978, la fase d'ascens a Divisió d'Honor del 1980 i les cinc temporades del sènior femení a la màxima categoria estatal, entre el 1985 i el 1990. Molts dels qui van defensar aquests colors continuen acostant-se al poliesportiu o ajudant el club.

Avui, el club té 238 esportistes repartits en 21 equips, des de la iniciació fins a la categoria sènior, amb 24 tècnics titulats. En general, els tècnics hi col·laboren voluntàriament o amb una petita compensació. La junta gestora, presidida per Gerard Ruiz Banet, treballa per comissions. Les famílies sostenen bona part del dia a dia: fan de delegades, col·laboren als bars del poliesportiu, a l'estand de la Candelera i al sopar de final de temporada. Alguns jugadors també entrenen altres equips. Al pavelló, els més petits troben familiars a la grada i els sèniors, companys del club, d'estudis i de colla.

L'equip Special concreta la voluntat de ser un club obert a tothom: persones amb discapacitat intel·lectual de l'habitatge Alba entrenen cada setmana i disputen amistosos. El torneig Posa't la Gorra apropa l'handbol a nous practicants i recapta fons per a l'AFANOC, que dona suport a les famílies d'infants amb càncer. El club també vol avançar cap a la paritat, tant a la pista com a la junta. En categoria sènior, el nombre de dones i homes ja és molt similar.

El calendari continua més enllà de la lliga, amb casals de Nadal i d'estiu, un estatge de Setmana Santa, la Granollers Cup i l'handbol platja. Les portes obertes i la jornada «Porta un amic» ajuden a fer créixer el planter. Ara volen reforçar la relació amb les escoles i acostar aquest esport a les classes d'educació física, al temps de menjador i a les extraescolars.

El repte és incorporar infants i aconseguir que s'hi quedin, en un context de baixa natalitat i d'una oferta de lleure àmplia. «De moment prioritzem la participació i la cohesió dels grups», explica Josep Ibàñez i Coma, responsable de la comissió esportiva de la junta gestora.

Manel Borrego

El Manel diu que la vida ha estat molt generosa amb ell. I jo em quedo una estona en aquesta frase. Perquè la diu un home que ha conegut la gana, que dormia amb tres germans en un mateix llit i que ha hagut de dedicar molts anys a entendre's. És el veí que saluda tothom pel nom. Potser encara ens faltava aturar-nos una mica.

Va néixer a Puente Genil el 1962, cinquè de set germans. El pare treballava al camp; la mare els pujava com podia. A casa no sempre hi havia les 75 pessetes del lloguer i, moltes nits, el sopar era pa amb oli i un grapat d'olives. Entre aquells records també hi ha un pati, un safareig i els banys dels dissabtes. El Manel conserva els bons moments sense amagar els altres. Amb la família s'han estimat i barallat molt. Tot hi cap, en aquesta manera tan seva d'explicar-se.

Aquell nen tímid va trobar a Molins amistats, sardanes a l'Agrupa i dissabtes al Cine Versalles. Hi anava amb un amic de qui estava enamorat. Un amor platònic. I qui necessitava gaire més, si podia passar la tarda amb ell? Després venia el ball amb la colla. També hi havia felicitat, i el Manel se'n recorda bé.

Treballava des dels nou anys al bar petit del Mercat. Als disset va entrar a l'Ajuntament i, ja adult, va estudiar Periodisme a l'Autònoma mentre continuava treballant. Que el noi a qui havien dit «xarneguet» arribés a la universitat tenia un valor que no es mesura amb un títol. Ell ho deixa ben clar: estar al mateix nivell que qualsevol altre. Ni més ni menys.

Va viure la seva homosexualitat amb el rebuig de la mare. Va militar al Front d'Alliberament Gai de Catalunya, va estimar i va perdre amics a causa de la sida. Del pare, mort quan ell tenia quinze anys, guarda una fotografia de joventut que s'estima especialment. Des del 1987, la psicoanàlisi l'acompanya a mirar enrere per poder viure millor. Encara hi va. Té el coratge de parlar del que li fa mal i la franquesa de reconèixer que continua necessitant ajuda.

Però no ens quedem aquí, que el Manel té coses a fer. Devora llibres que, en moments difícils, li han fet molt més que companyia. Parlar-ne només com d'una afició seria quedar-se curt. Escolta copla i flamenc, va al teatre i al Liceu. Sovint sol, i ben a gust. Ara estudia anglès, fa gimnàs i continua a la ràdio i al Tot. La jubilació li feia vertigen; avui li falten hores. Sap cuinar, li agrada estendre la roba i es declara «un bon partit». Això sí: no es fa mai el llit. L'amor, si torna a trucar, serà benvingut.

El primer gran viatge que voldria fer és a Puente Genil. Tornar al poble d'aquell nen poruc, amb totes les ganes de viure que té avui. I diu que la vida ha estat generosa amb ell. Després de llegir-lo, jo només desitjo que encara li quedin molts motius per continuar dient-ho.

VOLS GUANYAR UNA ESPATLLA 100% IBÈRICA DE GLA?

UNEIX-TE AL NOSTRE CANAL DE WHATSAPP I PARTICIPA

ESCANEJA I ENTRA AL CANAL

tot molins

COL·LABORA

encenalls
XARCUTERIA
ESPECIALITATS EN PERNILS
Mercat Municipal Molins de Rei
encenallsmolins@gmail.com
Tel. 610419159

El sorteig es realitzarà en el moment que la comunitat arribi als 500 membres.

Fa més de 180 anys
que treballem per fer-te
la vida més fàcil **cada dia.**

Naturgy
Cada dia. Everyday

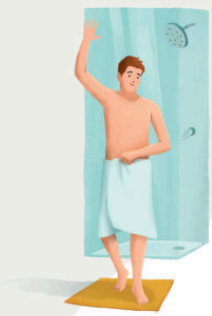

AVUI

Generem gas verd a partir de residus orgànics.

2002

Connectem l'energia del vent a la xarxa de tot el país.

1992

Dissenyem el sistema que permet encendre el peveter olímpic.

1965

Fem arribar el gas natural al nostre país i el connectem a milions de llars.

1922

Portem l'energia hidràulica a les ciutats per impulsar nous negocis.

1843

Portem per primera vegada l'enllumenat públic als carrers.

TEATRO REAL
CERCA DE TI

Oferim un mix energètic amb un 44 % d'energia renovable. Les tecnologies convencionals, crítiques per a l'estabilitat del sistema, representen la resta.